

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘

สำนักเลขานุการมหาเถรสมาคม

มติที่ ๑๖๐/๒๕๕๘

เรื่อง ปัญหาพระธุดงค์ในเขตราชอาณาจักรสัตว์ป่า

ในการประชุมมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ เลขาธิการมหาเถรสมาคมเสนอว่า กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ที่ กช ๗๑๙.๔/๙๙๙๙ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า ปัจจุบันมีพระภิกษุสงฆ์นิยมเข้าไปเดินธุดงค์ในเขตราชอาณาจักรสัตว์ป่าหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตราชอาณาจักรสัตว์ป่าห้วยขาแข้ง เขตราชอาณาจักรสัตว์ป่าหุ่งใหญ่นเรศวรและเขตราชอาณาจักรสัตว์ป่าอุ้มผาง ทั้งที่ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การเข้าไปเดินธุดงค์ของกลุ่มพระสงฆ์ดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงกับเขตราชอาณาจักรสัตว์ป่าหลายประการ ดังนี้

๑. ปัญหาไฟป่า ซึ่งเกิดจากพระสงฆ์บางกลุ่มก่อไฟหุงอาหารแล้วไม่ดับไฟ ให้หมด จึงเป็นสาเหตุให้เกิดไฟป่าได้ง่าย โดยเฉพาะในฤดูแล้ง ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากแก่การดับ เนื่องจากอุณหภูมิอากาศสูง

๒. ปัญหามลพิษจากขยายของเลี้ยง อันเกิดจากเศษอาหารและขยะที่เหลือจากการประกอบอาหารและการบริโภค ซึ่งถูกทิ้งไว้เกลื่อนกลาดในป่าจะส่งกลิ่นเหม็นและขยายบางประเภท เช่น ถุงพลาสติกที่ใส่อาหาร อาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่าที่เข้ามาหากษาอาหารกิน

๓. ปัญหาของความเป็นอยู่ของสัตว์ป่า โดยปกติสัตว์ป่าจะออกมายากรในตามลำห้วยหรือโถง เมื่อถูกรบกวนจากคนก็จะอพยพไปอยู่ที่อื่น สัตว์ป่าบางชนิด เช่น นกยูง มีพฤติกรรมชอบผสมพันธุ์ในที่โล่งบนหาดทรายริมห้วยข้า曳งในช่วงฤดูหนาว เมื่อมีพระสงฆ์เดินผ่านในพื้นที่ตั้งกล่าวนกยูงก็จะหนีไป จึงเป็นสาเหตุให้ปริมาณนกยูงลดลงได้ในอนาคต

๔. ปัญหาการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายในพื้นที่เขตราชอาณาจักรสัตว์ป่าเพิ่มความล่าบากมากขึ้น โดยเฉพาะมีจดหมายพ เช่น พรานล่าสัตว์ป่า หรือพวกค้ายาเสพติดจะอาศัยช่องทางปลอมแปลงเป็นพระสงฆ์เข้าไปล่าสัตว์ป่า หรือใช้เส้นทางในการล่าเลียงขนส่งยาเสพติด หรือของผิดกฎหมายอื่น ๆ

การป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าปัญหาประดุจค์ในเขตราชอาณาจักรสัตว์ป่า เป็นปัญหาละเอียดอ่อน ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อมีให้เกิดผลกระทบเลี่ยบทยต่อค่าสนา ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขในเบื้องต้น คือ หากมีพระสงฆ์จะเข้าไปปฏิบัติธุจดคัวตร์ในเขตพื้นที่ป่าไม้ ก่อนขออนุญาตการป่าไม้ควรได้รับความเห็นชอบจากวัดต้นสังกัด และผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากการค่าสนา ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. พื้นที่ที่พระสงฆ์จะขอเข้าไปเดินธุจดค์ได้ต้องมีความปลอดภัย และไม่เป็นที่อยู่อาศัยอย่างชัดเจนของสัตว์ป่า

๒. จำนวนพระสงฆ์และผู้ติดตามคนละห้อง ๑ ไม้ควรเกิน ๕ รูป และ ๕ คน เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด

๓. การเข้าไปปฏิบัติธุจดคัวตรของพระสงฆ์ควรมีระยะเวลาจำกัด และกำหนดบริเวณสถานที่สำหรับปฏิบัติศาสนกิจให้แน่นอน ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่

๔. การเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้ ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบกรมป่าไม้ทั้งคับ
ใช้ในพื้นที่นั้น ๆ อย่างเคร่งครัด

กรรมการศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นควรนำเสนอมหาเถรสมาคมเพื่อโปรด
พิจารณา

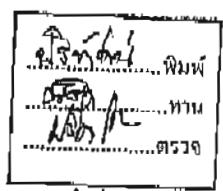
ที่ประชุมพิจารณาแล้วลงมติให้กรรมการศึกษาประมวลระเบียบ คำสั่ง
มหาเถรสมาคม เป็นต้น ที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ แล้วนำเสนอมหาเถรสมาคมอีกครั้งหนึ่ง

(นายสุทธิวงศ์ ตันตยาพิศาลสุทธิ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกฤษศึกษา

- ๓ พ.ร. ๒๕๔๕

๑๙๖